

Dejte pozor na bezcenné padělky a nálehejte, byste došli pravý Richterův Anchor Pain-Expeller...

Z Crete, Neb.

- Tržní ceny v Crete, Nebr., v sobotu, dne 27. března 1915: Pšenice, buší \$1.38, Kukurice bílá .61e, Kukurice žlutá .60e, Oves .45e, Brambory .70e, Seno, tuna \$9.00, Seno lisované \$10.00, Vejce, tuzet .15e, Máslo, lb. 18-25c, Smetana, lb. 22c, Prasata, sto lb. \$6.00

VYSLOVENÍ SOUSTRASTI.

Pokládáme za svoji povinnost, bychom záručkou skříleným našim milým spolusestrám, paním

Frances Hofmanové

Marii Millerové

projevili svoji nehlubší soustrast nad úmrtím milované drahé jejich matičky, paní Marie Pekařové,

Marie Pekařové,

kteřá v Oxford Junction, Ia., odešla na věčnost. Kéž naše vřelá úcta dovele aspoň částečně zmírnila Vaš bol!

Za Loži "South Omaha", čis. 148, D. of H., Anna Pavlovičová, předs. Marie Burešová, taj. South Omaha, 26. března 1915.

PROJEV SOUSTRASTI.

Přicházíme, abychom touto cestou projevíli upřímnou soustrast váženým spolusestrám, paním

Frances Hofmanové

Marii Millerové

nad ztrátou drazé milované jejich matky, paní

Marie Pekařové,

kteřá v Oxford Junction, Ia., zemřela.

Ztrátu, již jste utrpěly úmrtím matky, nikdo Vám nahradit nedovede a našim jediným přáním je, aby tato upřímná míněná slova byla aspoň částečnou útěchou ve Vašem zármutku.

Za spolek "Pavia Čechová", čis. 22, Č. S. D. P. J., Marie Burešová, předs. Marie Bosánková, taj. So, Omaha, 26. března 1915.

PODEKOVÁNÍ A ODPOR. CENÍ!

Pod dojmem vřelých pocitů vděčnosti, považuji za svoji milou povinnost vysloviti nejradačnejší díky et členkyním a zvláště úradnicím spolku

"Boleslava", čis. 60, J. C. D.

za bezodkladně a správně vyhotovení dovědčujících listin, jakoi

Velkovyboru J. C. D. státu Nebraska

za rychlé vyplacení mi úmrtí pojistky po nezapačenutelné moji zesnulé matce, paní Marii Havličkové, tak že mohu jak jmenovaný spolek tak i celou Jednotu Českých Dam v přímém krajině jako nanejtěší sprav-nou doporučiti. Lena Blahová, Omaha, 25. března 1915.

Pleasant Dale, Nebr., zavítal minulý týden do Crete v zájmu obchodním a také se pobavil. Starí známí přátelé pan Martin Janeček a pan Jacob Fritz z Wilber navštívili Crete před týdnem v zájmu důležitých řízení a, jelikož mají v Crete dobrou známost, měli dosti příležitosti se pobaviti.

Také pan Josef Švancara st. z Wilber nás navštívil v Crete před týdnem.

Pan Václav Kučera, jenž si vyjel s paní do Texasu na prohlídku pozemků, po celotýdenním tam pobytu se navrátili do Crete. Velmi se jim tam líbilo; pan Kučera vyprávěl všechny dojmy a zvláště prý se tam líbilo paní Kučerové — jak podněbí, tak ukázka úrody. Prozatím si tam něco vyhlédli a možná, že tam v krátké době pojedou zase.

Pan L. Hromas z Lincoln minulý týden přijel na návštěvu do Crete, neb má zde deuru, paní John Nesporou, a syna, p. Emil Hromas, majitele dobře zařízeného dopravního závodu, dobře dopravního. Byl vřele vítán a pohostěn a také se trochu pobavil.

Mladý krajan pan Stěpán Aksamit, cestující jednatel pro výrobky Wilberských mlýnů, navštívil také Crete minulý týden v zájmu obchodním, neb se v Crete spotřebovuje mnoho mouky z Wilber, ježto jest uznávána za velmi dobrou.

Jak bylo v minulém čísle C. P. oznámeno, že František Pícha v Pleasant Hill, Nebr., zemřel náhle, raněn byv uřtíví, došlo nás další podrobnosti: — Pan F. Pícha byl narozen 20. prosince 1848 v Nových Sedlech, okres Lomice, kraj Budějovický v Čechách. Do Spojených Států Amerických přijel s rodinou v září 1885 a sice do okresu Saline v Nebrascce, kde se věnoval farmaření a práci obuvnické, než se přesídlil do Pleasant Hill, kde bydlel až do své smrti. Zanechává truchlivě manželku Marii a šest dětí, z nichž jeden syn František jej předěšel na věčnost před 15 léty. Truchlivě — synové: Josef a Václav; deery: Růžena Longova, Marie Eddy, Anna Kemner. Zesnulý byl členem řádu Tábor, čis. 74, ZČB., v Pleasant Hill, jehož členové a spolubratři věnují pozůstalým soustrast a útěchu.

Pan Frank Tichý s jeho manželkou navštívili Crete minulý týden a při té příležitosti obnovili si předplatně na Čreteský Pokrok. S díky přijato!

Náš starý dobrý přítel, pan John Dunder, z Wilber si zajel více než po celoroční době opět do Crete na návštěvu. Byl každým známým vřele vítán a dobře se pobavil.

Krajané pan Ladimír Hokuf a pan Neděla odjeli v sobotu do Melvin, Ia., v zájmu obchodním. Přáno jim: Šťastná cesta a dobré pořízení! Neúprosná smrt si vyžádala zase život z českých kruhů v Crete. Stará osadnice, žijící v Crete na odpočinku, paní Marie Stehliková, v stáří 76 roků bez jednoho měsíce, pohřbena byla v sobotu na Jindřuv hřbitov, jižně od Crete. Pan J. J. Eliáš promluvil slova útěchy v domě smutku i u hrobu a též řídil zapění smutečních písní. Zesnulá zanechává 2 syny a 4 deery, vesměs v dobrých poměrech. Pozůstalým věnujeme vřelé citěnou soustrast. Budiž jí země lehká!

Během minulého týdne si obnovili předplatně následující krajané: Frank Tichý, Anton Dredla, Václav Hvizďáček, John Pechouček nám také zaslal. S díky přijato! Jest to zlé s tím počasím a ty zlé sestý! Nie to nevysýchá, ba spíše se to namočí sněhem a mrazu vytáhnou vláhu — stále více bláta. Z venkova skoro žádný nejede do města, pouze kdo musí za nutnou záležitostí. Již jest konec března a mrazí jako v lednu. Práce jest všechna zdržená a i obchody tím trpí. — V přátelské úctě Jos. Mařáček.

VILLA UDEŘIL NA MATAMORAS.

V sobotu vojsko generála Villy udeřilo na město Matamoras, proti Brownsville, Tex. Jež obsazen jest Carranzovou posádkou. V rozvířivém se bitvě stříbena bylo na americkou stranu a dva oběti byli tam zraněni, na čtyři boje. V poměření z rozkazů sekretáře války poslány byly do Brownsville tři baterie dělostřelctva.

NOVINKY Z CUBA, KANS.

Opět několik řádků z našeho okolí, jak se mi zdá, ta Omaha má přece na mne nějakou přitažlivost. Soudím tak z toho důvodu, že to jest místo, kde já přišel na onen svět a sice stalo se to dne čtvrtého července v r. 1874, na 13. a William ul., ač číslo domu si již nepamatuji a snad tenkrát ještě čísla ani na domech nebyla. Tedy 4. července t. r. bude tomu 41 rok. Jak tehdy moje matka oslavovala den čtvrtého července nevím, ale myslím, že toho mnoho nebylo. Zároveň přece však myslím, že dlouho vzpomínala na ten den čtvrtého července. V roce 1895, když jsem se s panem Fr. Kastlem ubíral z Randolph, Neb., kde jsem dělal na dráze 4 měsíce. V městě onou jest usazena většina Němců, kteří asi 2 míle na západ od Randolph mají postavenou svou síň, kde odbyvají své zábavy. Též jsem byl přítomen jedné jejich taneční zábavě, ale dlouho jsem se tam nezdržel, neb kolem půl noci se to tam začalo křouhat a tak jsem uznal za dobré odtud odjít, abych taky nějaký ten štonehanec neobdržel. Co jsem ale vlastně chtěl psát jest, že, když jsme k novému roku jeli domů, museli jsme jeti skrze Omahu a tak poslední štaci před Omahou jsem musel smeknout klobouk čhtěj nechtěj a to se stalo takto: Sedíme ve vlaku a hledíme z okna ven, jak se za námi vše jen knítá a pojednou kde se vzaly, tu se vzaly, podle dráhy koleje od jiné dráhy. Vystrčil hlavu více z okna, abych lépe viděl, jak daleko koleje běží, ale co čert nechtěl mít. Vitr totiž mi vzal klobouk s hlavou, kde jsem měl zastrčenou tiketu. Ted ale nastala pro mne zlá situace. Cestující kolem se počali smáti, já ale do smíchu neměl, neboť jsem nevěděl, jak se asi omluvím, až přijde konduktor vybírat tikety. Domníval jsem se, že jest ke všemu budu muset platit znova za jízdní lístek z Randolph. Konduktor konečně přijde vybírat tikety a ptá se mně, kde mám klobouk; já mu hned vysvětlil, co se mi přihodilo, načež on se otočil, neřekl ničem a odešel. Byl jsem rád. Pak ale jsem přemýšlel, jak to nejlépe provedu, abych nemusel přijet do Omahy bez klobouku a aby mne tam ještě nezavřeli, neb jsem byl v cestování ještě nezkušený, jelikož to byl můj první výlet. Vlasy se mně počaly ježít na hlavě, neb jsem každou chvíli čekal, že budou brzy vyvolávat Omaha. Tu náhodou vešel do káry chlapisko, vážil asi 200 liber, který prodával noviny, ovoce a rozličné knihy. Když přistoupil ke mně, hned jsem mu vypravoval, co se mi přihodilo, totiž že mi vchr vzal klobouk. On se na mne podíval a pravil "I'll fix you in a minut". Odešel do druhého káry a přinesl mi klobouk, jak se říká po anglicky "stiff hat". Já ale nedočkavostí jsem klobouk popadl a narazil si jej na hlavu, ale to se neptejte, jakého jsem dělal teška. Cestující se počali směšně smáti a to proto, že mi klobouk zapadl až pod uši. Hned jsem se prodáváče ptal, co stojí ty noviny a on odpověděl, že "five cents." Tak jsem pravil, aby mi jeden nechal, načež jsem je vzal a celé sbalil a vyplnil nimi ten klobouk. — Potom teprve jsem si jej nasadil na hlavu a byl jsem opět pravý pasažer. Ptám se, co jsem dlužen a on odpověděl, že za klobouk a že za noviny, což jsem mu s radostí zaplatil a ještě jsem v dušetu myslel, že je lačný klobouk. Byl bych mu zrovna tak rád dal za něj dolet, anebo vice, jen abych nemusel do Omahy bez klobouku. Za malou chvíli vyvolávají Omaha a já nás převáží na Union nádraží. Čekal jsem asi hodinu a pak sedl na dráhu Rock Island a v 6 hodin večer jsme byli v Belle-ville, kde jsem si koupil nový klobouk a pak nastoupil jsme cestu do Cuba, kam jsme se šťastně dostali.

Tě se musím zmínit, že v našem okolí žije mnoho národních etnicarodovců, kteří milují hudbu a tak kde kdo z těch starých hudebníků se svým instrumentem byl na odpočinku, opět hudou uplatňovat na dále své umění, neb byla v Cuba založena velká kapela pod vedoucí pana dra. E. V. Kaliny. Až doposud se přihlásili, jak následuje: "Kornety" dr. E. V. Kalina, Jos. Havel, Jerry Koukol, dr. Dittmore, Fred Prýmek a Joe Shuda. "Klarinety" Geo. Trauer a Ben Barnett. "Alty",

L. M. Brigham, Emil Kesl a Geo. Houdek. "Tenory", Geo. Jehlík, Ed. Shulda a Frank Čeloud. "Bariton", W. M. Kesl a Milek Tréček. "Basy", dr. Dishraw a Jerry Havel. "Bubny", S. B. Moore, B. Barnett, Snare. Dále jsou ještě žádáni ti, kteří jsou znalí v hudbě, by se co nejdříve přihlásili.

Dne 19. března t. r. opět byl pochován ku věčnému spánku jeden ze starých pionérů. Tentokrát jest to p. Adolf Havel, který trávil po několik roků na rozslouženém odpočinku ve svém útulném domově v Cuba. Ta zákeřná choroba — rak v žaludku — sklátila jej po 3 týdny na lůžko. Zesnulý p. Havel byl narozen v Horním Stupni v Rakousku dne 31. května v roce 1853. V roce 1874 pojal za manželku Annu Kluna. Když žili spolu 4 roky vystěhovali se do Ameriky a usadili se na své domovině asi 5 mil od Cuba. Neúnavnou práci a vytrvalostí domohli se slušného majetku. Zesnulý přináležel k řádu "Žitkův Dub", čis. 109, Č. S. P. S., dále k řádu "Cuba", čis. 124, Z. Č. B. J. Dále byl členem spolku I. O. O. F., čis. 371. Zastával mnoho důležitých úřadů, jakož i vyslanec byl od Z. Č. B. J. i Č. S. P. S. Zesnulý p. Havel zanechává zde manželku, 9 synů, 3 deery a jednu sestru, vesměs dospělé. Při svém skonu čítal 63 roky. Pohřební obřady vykonal p. Ant. Vaňous. Smuteční chorál zapěl pěvecký sbor z Cuba. Za velice neschůdných cest a špatného počasí pohřbu se účastnilo dosti našich krajanů, ale poněvíc pěšky. Pozůstalým vyslovuji svoji nehlubší soustrast.

Náš lékař dr. Kohout, který byl na operaci v Omaze, opět se navrátil do Cuba a dří se mu dosti dobře, jak nám sdělil; jest ale poněkud ještě slabým.

Pan Frank Benýšek, který slouží druhou lhůtu v našem townshipu co assesor, má nyní velké obtíže obcházkou po farmách, neb jsou velice neschůdné cesty. Proto také nejdříve vzal odhad na město Cuba, jež právě dokončil a výsledek své práce podal do zdejšího časopisu "The Cuba Daylight". Doufáme, že se čtenářům zaveděme, podáme-li překlad z onoho časopisu do "Pokroku". Město Cuba čítá 475 o. byvatel, v počtu tomto jsou zahrnuty též dítky. Jest zde 235 obyvatel mužského pohlaví a 240 ženského pohlaví. V městě jest celkem 290 voličů; rodin 137 a 255 Čechů, z nichž 45 mužského pohlaví bylo narozeno ve staré vlasti a 49 ženského pohlaví. Dále jest 23 dítek, ježž buď matka jest Češka a otec Američan, aneb otec Čech a matka Američanka. Letos navštěvovalo školu 102 školáků a sice 48 žáků a 54 žákyň. Z těchto školáků jest 23 českých chlapců a 28 českých děvčát. V městě Cuba se čítá 127 obydlích stavení, z nichž 33 jsou pronajata a v 94 bydlí majitelé; 115 obydlí jest čistých bez markyčů a 12 stavení je zatíženo markyčů. Pouze dva starší veteráni z občanské války bydlejí ve městě Cuba. Pan Fr. Benýšek si zasluhuje uznání za podání této zprávy; neb doposud žádným townshipním odhadčím

Advertisement for Mayer Honorbilt shoes. Text: 'Hotovené z resisto' taletiny, nové kůže, která vzdoruje alkali — draslú — v půdě a ammoniaknu na dvorech. Image: A detailed illustration of a high-top leather boot with laces. Text: 'Mayer HONORBILT STŘEVICE DO PRÁCE'.

Advertisement for Dr. Tarry. Text: 'Zlatá žila pištěl — zaplatte, až se vyléčíte. Jemný způsob léčení, který vyléčí slatou žlu, píštěl a jiné rectální nemoci v krátkém čase, bez lékařské operace.' Image: A small illustration of a person sitting.

Advertisement for Skinner's macaroni. Text: 'Pravé postní potraviny SKINNER'S makaronové výrobky. Žádejte u svého groceristy. SKINNER'S MFG. CO., Omaha'.

Advertisement for Wm. Vašák. Text: 'VELIKONOCE JSOU ZDE. Každý touží k této svátkům pěkně se přioditi, zvláště ale naše dívky a paní dbají, aby pokud možno ten nejlepší klobouk si opatřily. Naše oddělení dámskými klobouky jest v plném proudu. Prohlédněte si naše zásoby nejdříve, můžeme vám ušetřit peníze. Wm. Vašák, majitel dvou obchodů — 1252—1254 jižní 13. ul., Omaha.'

nebyla zde podobná zpráva podána. Válečná daň v Nebrascce činí za únor \$39,000. Podle zprávy E. W. Northa, kolektora vnitrozemních důchodů, samotná Nebraska v měsíci únoru přispěla k důchodům Strýce Sama \$39,000 zvláštní válečné daně, což jest jako přídavek ku \$180,000, zaplacených během měsíce v pravidelných daních pod jinými důchodovými zákony. Celkové kolekce důchodů za měsíc únor pouze o \$4,900 větší, nežli za únor v roce 1914, přes dodatečný obnos přijmutý za zvláštní válečné daně; což svědčí, že jiné prameny vnitrozemních důchodů značně poklesly. Válečná kolková daň přinesla \$37,924.48, na úřední listiny a majetkové smlouvy a \$1,049.61 na vína. Jiný důchod za únor byl následovní: Kolky na pivu, \$33,615; lihoviny, \$103,722.26; doutníky, \$5,656.50; tabák, \$507.95; zvláštní daně, \$2,211.25; oleomargarin a máslo, \$334; michalouna, \$25; objednávky opi-ja, \$186.10; seznam kolekce, který zahrnuje všechny jiné druhy vnitř. důchodů, \$23,272.22; úhrnem, \$208,503.92.

Large advertisement for Anna Charvátová. Text: 'Oznámení úmrtí a díkyvzdání. V hlubokém zármutku sklíčeně oznamujeme všem svým přátelům a známým truchlivou zprávu, že naše milovaná manželka, matka a babička, paní Anna Charvátová, zemřela po delší dobu trvající nemoci v sobotu, dne 20. března 1915, a v úterý, dne 23. března, pohřbena byla za velkého účastnění přátel a známých na Česko-Národní hřbitov v Omaze. — Naše drahá zesnulá narodila se před 56 lety v Opavě, krají Čáslavském, a do Ameriky se svými rodiči a sourozenci přistěhovala se v roce 1874. Při této smutné příležitosti dostalo se nám tak četných projevů přízně a soustrasti, že čítíme se povinnými touto cestou jim poděkovati. Dále děkujeme všem dárcům krásných květinových darů, jimž byli: Laže "Čechie", čis. 161, D. of H.; Háž "Martha", č. 19, Kruh Dřevaček; Lože "Věrnost Západu", čis. 474, B. P. J.; Tábor "Comosius", čis. 76, W. O. W.; rodina Čechůřova z Dorchester, Neb.; rodina Yunkova z Cuba, Kans.; Dále následující rodinám ze South Omahy: Rodina Lisecova, Nordisenova, Castleova, Heabrinova, Charvátova, Joe Barty, Bendekovičova. Z Omahy rodiny: Kapkova, Zurbalova, Diestherova a Pátkova, Muravova, Krajkůva, rod. Sabatova, slečna Margaret Kernsova, sl. Eanther Nordisenova, paní Josefína Janečková, Marie Šimová, pan a paní Jurovi, p. a pl. Nordisenovi, děvčata zaměstnaná u M. E. Smith Co. a zaměstnané u Paxton & Gallagher Co. Dále srdečně děkujem spolkovým sestram za slova útěchy, pronosená v domě smutku i na hřbitově: paní Žitkovská, paní K. Woffové, paní Boháčková, paní Vaškové, paní Šrámkové a p. Vírakovi. Dále necht přijme naše díky rev. Cejnar za slova piná útěchy a péči za přednes pohřebních písní a pan Vírák za výpomoc v nemoci a při pohřbu, jakoi i nosiči rakvy a p. F. Jan da za správně vypravění pohřbu. Konečně děkujeme se srdece všem těm, kteří pohřbu se účastnili a naši drahou zesnulou na cestě k poslednému odpočinku doprovodili. Dále prosíme, by nám bylo odpuštěno, pakli jsme účtůhu v našem zármutku nedopatřením jmenovali ale opomenuli. JAN CHARVÁT, truchlivě manžel.